

Sygn. akt: I C 156/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	Sekretarz sądowy Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 października 2023 r. w K.

sprawy z powództwa M. H.

przeciwko Towarzystwo (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda M. H. kwotę 1 894,40 zł (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt cztery złote i czterdzieści groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 lipca 2018 r. do dnia zapłaty ;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda M. H. kwotę 1 569,30 zł (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych i trzydzieści groszy) z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. orzeka zwrot tytułem niewykorzystanej zaliczki kwot :

- 47,70 zł (czterdzieści siedem złotych i siedemdziesiąt groszy) powodowi M. H.,

- 47,70 zł (czterdzieści siedem złotych i siedemdziesiąt groszy) pozwanemu Towarzystwu (...) S.A z siedzibą w W..

Sygn. akt I C 156/22

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 20 grudnia 2021 r. powód M. H. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1894,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 lipca 2018 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia , za czas od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż w dniu 25 maja 2018 r. doszło do zdarzenia polegającego na uszkodzeniu pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) ((...) (pojazd prawidłowo wskazany w piśmie powoda z dnia 31.07.2023 r. k. 214) należącego do K. W. przez kamień, który wyskoczył spod kosiarki na terenie należącym do (...) Sp. z o.o. Podmiot odpowiedzialny za zdarzenie posiadał dobrowolną polisę OC w Towarzystwie (...) pozwanego. W dniu 25 maja 2018 r. K. W. zawarł z powodem umowę najmu, która trwała do dnia 13

czerwca 2018 r. Powód dochodzi od pozwanego należności za czas trwania najmu pojazdu zastępczego od dnia 25 maja 2018 r. do dnia 13 czerwca 2018 r. Legitymację czynną powoda stanowi umowa cesji wierzytelności z dnia 18 czerwca 2018 r. przenosząca uprawnienia do dochodzenia roszczeń przez powoda w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód wystawił fakturę VAT w dniu 18 czerwca 2018 r. za najem pojazdu zastępczego na kwotę 2 804,40 zł. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i przyznał powodowi kwotę 910 zł. Tym samym do zapłaty pozwanemu pozostała kwota 1894,40 zł. Przy oddawaniu uszkodzonego samochodu do naprawy zachowano należyłą staranność w wyborze podmiotu dokonującego naprawy. Poszkodowany naprawił pojazd przed otrzymaniem kosztorysu i wypłaty odszkodowania przez pozwanego, aby wynajmować samochód zastępczy jedynie przez okres rzeczywistego braku możliwości korzystania z własnego auta. Przez okres naprawy pojazdu poszkodowany był pozbawiony (nie ze swej winy) możliwości korzystania z auta.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany przyznał, iż na skutek zdarzenia szkodowego z dnia 25 maja 2018 r. (prawidłowa data zdarzenia wskazana w piśmie pozwanego z dnia 02.08.2023 r. k. 216) doszło do uszkodzenia pojazdu poszkodowanego marki V. (...) nr rej. (...), za co następczą odpowiedzialność cywilną ponosi pozwany. Pozwany podniósł, iż ubezpieczony pomimo pism i monitów pozwanego opóźnił się z przedłożeniem wymaganych dokumentów (potwierdzenie okoliczności zdarzenia, oświadczenie o swojej odpowiedzialności za powstałą szkodę) a potwierdził te okoliczności dopiero 30.08.2018 r. Pozwany wskazał, iż poszkodowany w dniu 06.06.2018 r. zamontował szybę i pojazd od tego dnia był jezdny. Pozwany w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz strony powodowej odszkodowanie z tytułu najmu pojazdów zastępczych w wysokości 910 zł brutto (13 dni najmu po 70 zł stawka za dobę najmu). Za zasadny uznano wynajem pojazdu od 25 maja do 6 czerwca 2018 r. tj. 13 dni. Pozwany przyznał, iż poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 28.05.2018 r. Podniósł, iż w dniu 28.05.2018 r. pozwany wysłał poszkodowanemu pismo, w którym zaproponował poszkodowanemu możliwość organizacji najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z pozwanym wskazując dane kontaktowe, pod którymi należy się skontaktować w celu organizacji przez pozwanego ubezpieczyciela takiego najmu oraz poinformował go o akceptowanej stawce najmu z innej wypożyczalni spoza sieci współpracującej z pozwanym tj. wskazał kwotę 70 zł brutto za dobę. Pozwany zakwestionował legitymację czynną powoda, zastosowaną przez powoda stawkę najmu pojazdu zastępczego oraz okres najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, pozostawanie przez pozwanego w opóźnieniu od dnia wskazanego w pozwie.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 25 maja 2018 r. doszło do zdarzenia polegającego na uszkodzeniu samochodu marki V. (...) nr rej. (...), będącego własnością K. W., przez kamień, który wyskoczył spod kosiarki na terenie należącym do (...) sp. z o.o. Podmiot odpowiedzialny za zdarzenie posiadał dobrowolną polisę OC w Towarzystwie (...) pozwanego.

(dowód : dowód rejestracyjny samochodu marki V. (...) nr rej. (...) – akta szkody – płyta CD k. 57, bezsporne)

W wyniku zdarzenia z dnia 25 maja 2018 r. w samochodzie marki V. (...) nr rej. (...), należącym do K. W. doszło do uszkodzenia szyby czołowej oraz zarysowań lakieru na drzwiach przednich prawych.

(dowód : wycena naprawy pojazdu -- akta szkody – płyta CD k. 57, bezsporne)

W dniu 25 maja 2018 r. K. W. zawarł z powodem M. H. prowadzącym Przedsiębiorstwo Usługowo- Handlowe (...) M. H. z siedzibą w O. umowę najmu samochodu F. (...) nr rej. (...) oraz nr rej. (...) na okres od dnia 25 maja 2018 r. do 13 czerwca 2018 r. Stawka za 1 dobę najmu wynosiła 147,60 zł brutto.

(dowód: umowa najmu samochodu z dnia 25.05.2018 r. – k. 9)

W dniu 28 maja 2018 r. powód poinformował pozwanego o najmie pojazdu zastępczego przez poszkodowanego od dnia 25 maja 2018 r.

(dowód : pismo powoda z dnia 28.05.2018 r. k. 12, bezsporne)

K. W. w okresie od 25 maja 2018 r. do 13 czerwca 2018 r. potrzebował samochodu na co dzień celem dojazdów do pracy, zrobienia zakupów , wyjazdów do rodziny . W tym okresie poszkodowany nie miał możliwości skorzystania z innego pojazdu.

(dowód : oświadczenie K. W. z 25.05.2018 r. k.14 , rozpisanie dni najmu pojazdu zastępczego k. 29-30)

W dniu 06.06.2018 r. poszkodowany na własny koszt wymienił uszkodzoną szybę w samochodzie marki V. (...) nr rej. (...).

(dowód : paragon fiskalny z dnia 06.06.2018 r. na kwotę 350 zł - akta szkody – płyta CD k. 57)

W dniu 13 czerwca 2018 r. K. W. oddał powodowi samochód zastępczy po dokonaniu naprawy uszkodzonego samochodu V. (...) nr rej. (...) na własny koszt.

(dowód : oświadczenie K. W. k. 31, umowa najmu pojazdu zastępczego k.9)

W dniu 18 czerwca 2018 r. powód wystawił fakturę za najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego na kwotę 2 804,40 zł brutto. W dniu 18 czerwca 2018 r. powód zawarł z poszkodowanym K. W. umowę cesji wierzytelności przysługujących mu w stosunku do pozwanego z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy w związku ze szkodą z dnia 25 maja 2018 r. zarejestrowaną pod nr (...) celem zaspokojenia wierzytelności powoda z tytułu najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) nr rej. (...) oraz nr rej. (...)

(dowód: faktura – k. 18, cesja wierzytelności – k. 17)

Pismem z dnia 18 czerwca 2018 r. powód zgłosił pozwanemu szkodę w związku z wynajmem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego przesyłając fakturę za wynajem pojazdu .

(dowód : pismo powoda z dnia 18.06.2018 r. k. 19 – 22 wraz z dowodem nadania k. 32)

Odpowiedzialna za zdarzenie z dnia 25 maja 2018 r. (...) sp. z o.o. pismem z dnia 30.08.2018 r. potwierdziła okoliczności zdarzenia i odpowiedzialność za szkodę .

(dowód : pismo (...) sp. z o.o. z dnia 30.08.2018 r. - akta szkody – płyta CD k. 57)

W dniu 03.09.2018 r. pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie za uszkodzenia samochodu V. (...) nr rej. (...) w wyniku zdarzenia z dnia 25.05.2018 r.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 03.09.2018 r. - akta szkody – płyta CD k. 57, bezsporne.)

Po zgłoszeniu przez powoda szkody w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany pismem z dnia 03.09.2018 r. uznał roszczenie do kwoty 910 zł, akceptując zasadność najmu przez okres 13 dni tj. od dnia 25 maja do 6 czerwca 2018 r. przy stawce 70 zł brutto za dzień.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 03.09.2018 r. - akta szkody – płyta CD k. 57, bezsporne.)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy był pomiędzy stronami bezsporny w zakresie zaistnienia szkody i jej okoliczności oraz podstaw odpowiedzialności pozwanego. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez

powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody. Prawdziwość dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budziła też wątpliwości Sądu.

Sąd uznał oświadczenia poszkodowanego K. W. z dnia 25 maja 2018 r. (k. 14) w szczególności co do braku możliwości skorzystania z innego pojazdu na czas naprawy uszkodzonego auta, rozpisanie przejazdów samochodem zastępczym (k. 29, 30) oraz oświadczenie o naprawie uszkodzonego pojazdu w dniu 13 czerwca 2018 r. na własny koszt (k. 31) za wiarygodne, w ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy brak było podstaw do kwestionowania ich prawdziwości. Pozwany - przyznając odszkodowanie za wynajem pojazdu zastępczego w okresie od 25 maja do 6 czerwca 2018 r. (13 dni) – uznał prawo poszkodowanego do korzystania z pojazdu zastępczego w tym okresie jak też zasadność korzystania z pojazdu zastępczego. Pozwany nie wykazał, aby poszkodowany posiadał w tym okresie inny pojazd.

Z okoliczności sprawy wynika, że pozwany nie kwestionował, co do zasady, iż wynajęcie pojazdu zastępczego przez poszkodowanego było uzasadnione. Sporem objęta była wysokość kosztów wynajmu w zakresie zastosowanej przez powoda stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego oraz uzasadniony okres najmu pojazdu. Pozwany uznał zasadność kosztów wynajmu pojazdu zastępczego do kwoty 910 zł dni, co odpowiada 13 dniom przy akceptowanej przez pozwanego stawce dobowej 70 zł brutto. Pozwany kwestionował również legitymację czynną powoda w tym wystąpienie straty majątkowej po stronie poszkodowanej w związku z bezgotówkowym rozliczeniem najmu pojazdu zastępczego u powoda (poprzez przelew wierzytelności).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu braku legitymacji czynnej powoda, wskazać należy, że Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego co do nieważności umowy cesji zawartej pomiędzy poszkodowanym a powodem. W myśl art. 509 §1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast stosownie do § 2 przywołanego przepisu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Przelew wierzytelności – cesja – jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel – cedent – przenosi na rzecz osoby trzeciej – cesjonariusza – ogół uprawnień przysługujących mu ze stosunku prawnego łączącego go z dłużnikiem (por. H. Ciepła, Komentarz do art. 509 k.c., w: J. Gudowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania. Część ogólna, wyd. II, WKP 2018). Ustawodawca nie przewidział dla tej umowy szczególnej formy,

z zastrzeżeniem art. 511 k.c. Do przejścia wierzytelności dochodzi na mocy porozumienia cedenta i cesjonariusza, wobec czego data zawarcia umowy jest datą przejścia wierzytelności na nabywcę. Umowa przelewu wierzytelności ma charakter rozporządzający. Przelew bowiem powoduje wyjście wierzytelności z majątku zbywcy i jej wejście do majątku nabywcy. Wyraża to przepis art. 510 § 1, który wyraźnie stanowi o rozporządzającym skutku umowy (Ciszewski Jerzy (red.), Nazaruk Piotr (red.), Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany, opubl. LEX/el. 2021). Przeniesienie wierzytelności odbywa się więc zgodnie z zasadą, że nikt nie może przenieść więcej praw niż sam posiada (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 26 maja 2015 r., VI ACa 1307/13). Dodatkowo zauważyć należy, że Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10.01.2020 r. I CSK 734/18 wskazał, że mimo, iż co do zasady przelew ma charakter kauzalny, umowa przelewu nie musi określać podstawy prawnej, a w wyroku z dnia 29.10.2021 r. w sprawie II CSKP/125/21 SN wskazał, że dopuszczalny jest przelew wierzytelności przyszłej wynikającej z umowy ubezpieczenia, przy czym wymaga on dostatecznego oznaczenia tej wierzytelności, co może nastąpić przez określenie stosunku prawnego i tytułu jej powstania, wskazania dłużnika i wierzyciela, a także sprecyzowania czasu, w którym powinna powstać.

Mając na uwadze powyższe zauważyć należy, że nie zasługują na uznanie zarzuty pozwanego, jakoby zawarta pomiędzy powodem a poszkodowanym umowa cesji była nieważna, ponieważ poszkodowany nie poniósł w rzeczywistości kosztów wynajmu pojazdu, skoro możliwa jest cesja wierzytelności przyszłych, a zawarcie umowy cesji nie wymaga określenia jej podstawy prawnej.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13.03.2020 r. w sprawie III CZP 63/19 już samo zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego stanowi szkodę w rozumieniu art. 361

§ 2 k.c. pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym i że do poszkodowanego należy decyzja, czy spełni świadczenie w sposób typowy przez dokonanie zapłaty, czy w inny sposób np. przenosząc na wierzyciela swoją wierzytelność wobec sprawcy o zapłatę zobowiązania.

Z przedłożonej przez powoda umowy cesji jasno wynika jakiej wierzytelności dotyczyła – zwrotu kosztów pojazdu zastępczego, przy czym wysokość tej wierzytelności wynikała z faktury wystawionej przez powoda.

Rozpoznając zasadność samej wysokości żądanego w pozwie roszczenia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej celem ustalenia uzasadnionego czasu najmu pojazdu zastępczego oraz rynkowości stawki najmu pojazdu zastępczego stosowanej przez powoda.

W opinii z dnia 20 stycznia 2023 r. (k. 134-145) biegły z zakresu techniki samochodowej S. T. stwierdził, iż zastosowana stawka dzienna najmu samochodu segmentu C pojazdu klasy średniej niższej, do której należy samochód F. (...) na okres 19 dni z zastosowaniem stawki z cennika za najem pojazdu klasy B, do której należy uszkodzony samochód V. (...) na poziomie 120 zł netto jest większa od średniej stawki najmu pojazdów klasy B a jednocześnie mieści się w zakresie stawek stosowanych za najem pojazdów tej klasy na rynku. Biegły wskazał, iż podstawowe stawki najmu samochodów klasy B wynoszą netto od 68,23 zł do 146,35 zł (z pominięciem wskazanych wypożyczalni), średnia stawka podstawowa wynosiła około 99,52 zł netto.

Biegły z zakresu techniki samochodowej S. T. stwierdził też, iż uwzględniając zakres uszkodzeń samochodu V. (...) technologiczny czas naprawy można określić na 2-3 dni robocze. Do uzasadnionego czasu naprawy należy doliczyć czas, jaki minął od powstania uszkodzeń do czasu sporządzenia i dostarczenia protokołu uszkodzeń lub kalkulacji naprawy a także czas niezbędny na zamówienie i dostawę części zamiennych jak 1-2 dni robocze na przekazanie samochodu do naprawy i odbiór pojazdu po naprawie.

Odnośnie zakresu uszkodzeń pojazdu poszkodowanego biegły wskazał, iż na podstawie dokumentacji fotograficznej znajdującej się w materiałach akt szkody nie można w sposób jednoznaczny ustalić zakresu uszkodzeń, które mogły powstać w związku ze szkodą z dnia 25 maja 2018 r. Przyjmując zakres uszkodzeń przyjęty w kalkulacji naprawy sporządzonej w systemie A. w dniu 30 maja 2018 r. przez (...) S.A. w samochodzie V. (...) doszło do uszkodzenia szyby czołowej oraz zarysowań lakieru na drzwiach przednich prawych. Technologiczny czas naprawy tych uszkodzeń wynosi 2-3 dni robocze. Uzasadnione wydłużenie czasu naprawy uszkodzeń tego pojazdu wynikało z opóźnień potwierdzenia okoliczności zaistnienia szkody przez sprawcę szkody (...) Sp. z o.o., który potwierdził okoliczności zaistnienia szkody dopiero w dniu 30.08.2018 r. Uwzględniając, iż w aktach szkody znajduje się paragon z dnia 06.06.2018 r. za wymianę szyby należy uznać, iż od dnia 07.06.2018 r. pojazd był jezdny.

Biegły stwierdził też, iż jeżeli w dniu 06.06.2018 r. w pojeździe marki V. (...) nr rej. (...) dokonano wymiany szyby czołowej po zdarzeniu szkodowym z dnia 25.05.2018 r. należy uznać, iż po wymianie szyby pojazd był sprawny technicznie i umożliwiał bezpieczną eksploatację.

Zastrzeżenie do powyższej opinii zgłosił powód zarzucając, iż biegły określił jedynie technologiczny czas naprawy, który nie jest tożsamy z uzasadnionym okresem naprawy, na który wpływ mają również czynności likwidacyjne.

W opinii uzupełniającej z dnia 25.03.2023 r. (k. 174-175) biegły z zakresu techniki samochodowej S. T. wskazał, iż w opinii podstawowej technologiczny czas naprawy uszkodzeń samochodu V. (...) powstałych w czasie zdarzenia z dnia 25.05.2018 r. określił na 2-3 dni robocze. Do uzasadnionego czasu naprawy należy doliczyć czas, jaki minął od powstania uszkodzeń do czasu sporządzenia i dostarczenia protokołu uszkodzeń lub kalkulacji naprawy a także czas niezbędny na zamówienie i dostawę części zamiennych jak 1-2 dni robocze na przekazanie samochodu do naprawy i odbiór pojazdu po naprawie. Biegły stwierdził, iż z uwagi, że po wymianie szyby czołowej do naprawy pozostało lakierowanie drzwi przednich prawych niezbędny czas lakierowania wynosi 2 dni robocze. Do czasu tego należy doliczyć łącznie dwa dni to jest jeden dzień na przekazanie samochodu do naprawy i jeden dzień na odbiór samochodu po naprawie, to jest łączny czas na wykonanie naprawy wyniesie 4 dni robocze. Zatem naprawa pojazdu mogła być zakończona w dniu 12.06.2018 r. Biegły stwierdził, iż przyjmując, że poszkodowany mógł przekazać samochód do

naprawy po wymianie szyby czołowej to jest w dniu 06.06.2018 r. do naprawy uszkodzeń pozostało lakierowanie wierzchnie drzwi. Uwzględniając, iż czas lakierowania wynosi 21 JC tj. 2,1 roboczogodziny, oraz uwzględniając czas niezbędny na przygotowanie lakierowania, czas lakierowania oraz czas niezbędny do wyschnięcia lakieru i montaż wyposażenia drzwi po lakierowaniu, czas na wykonanie tych operacji wyniesie 2 dni robocze. Do czasu tego należy doliczyć łącznie dwa dni tj. jeden dzień na przekazanie samochodu do naprawy i jeden dzień na odbiór samochodu po naprawie to jest łączny czas na wykonanie naprawy wyniesie 4 dni robocze. Gdyby poszkodowany mógł przekazać samochód do lakierowania bezpośrednio po wymianie szyby czołowej, której wymiany dokonano w dniu 06.06.2018 r., poszkodowany mógłby przekazać samochód do naprawy w dniu 07.06.2018 r. a zatem po uwzględnieniu czasu naprawy trwającej 4 dni i przypadających dwóch dni wolnych od pracy naprawa pojazdu mogła być zakończona w dniu 12.06.2018 r.

Sąd podzielił opinie techniczne biegłego z zakresu techniki samochodowej S. T., przy czym co do uzasadnionego czasu naprawy pojazdu poszkodowanego Sąd uznał za prawidłowe wnioski biegłego zawarte w opinii uzupełniającej z dnia 25.03.2023 r. określające czas naprawy do 12.06.2018 r.. Opinia ta jest jasna, pełna, wyczerpująca, logicznie umotywowana. Biegły w przekonujący sposób uzasadnił czas niezbędny do naprawy pojazdu w okolicznościach niniejszej sprawy tj. przy uwzględnieniu, iż wymiana szyby czołowej nastąpiła w dniu 06.06.2018 r. jak też czynności pozwanego w procesie likwidacji szkody. Opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd podzielając opinię uzupełniającą biegłego z zakresu techniki samochodowej uznał, iż poszkodowany dopiero po wymianie szyby czołowej w dniu 06.06.2018 r. mógł przekazać samochód do naprawy pozostałych uszkodzeń w postaci zarysowań na drzwiach przednich prawych wymagających lakierowania. Uwzględniając, iż niezbędny czas lakierowania wynosi 2 dni robocze, do czasu tego należy doliczyć łącznie dwa dni to jest jeden dzień na przekazanie samochodu do naprawy i jeden dzień na odbiór samochodu po naprawie, to jest łączny czas na wykonanie naprawy wyniesie 4 dni robocze. Zatem naprawa pojazdu mogła być zakończona w dniu 12.06.2018 r.

Wskazać przy tym należy, iż poszkodowany dokonał naprawy pojazdu we własnym zakresie, nie czekając na przyznanie odszkodowania przez pozwanego, co nastąpiło dopiero w dniu 3 września 2018 r. Poszkodowany przy tym nie miał wpływu na przedłużający się przebieg postępowania likwidacyjnego. Zwłoka w przyznaniu odszkodowania przez pozwanego nastąpiła w związku z opóźnieniem potwierdzenia okoliczności zdarzenia przez ubezpieczonego (...) Sp. z o.o., a zatem w żaden sposób nie była zawiniona przez poszkodowanego.

W konsekwencji za uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego należy uznać okres od dnia 25 maja do 13 czerwca 2018 r. jako uzasadniony toczącym się postępowaniem likwidacyjnym oraz technologicznym czasem naprawy pojazdu przy uwzględnieniu dni wolnych od pracy. Poszkodowany we własnym zakresie naprawił uszkodzenia pojazdu w dniu 13 czerwca 2018 r.

W świetle aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, nie ulega wątpliwości, iż odpowiedzialnością ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego są objęte celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Mając na uwadze zasadę pełnego odszkodowania, wynikającą z art. 361§2 k.c. oraz treść art. 363§1 k.c., miernikiem odszkodowania są ceny występujące na lokalnym rynku - od najniższej do najwyższej (por. m.in. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003r., III CZP 32/03, uchwałę SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Na poszkodowanym nie ciąży przy tym obowiązek poszukiwania sprzedawców oferujących swoje usługi najtaniej. Tylko w przypadku wykazania przez zakład ubezpieczeń nielojalnego postępowania, naruszającego obowiązujące wierzyciela - na podstawie art. 354 k.c. - wymogi współpracy z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania, można wierzycielowi postawić zarzut powiększenia rozmiarów szkody poprzez wybranie oferty z cenami wyższymi niż obowiązujące na danym rynku lokalnym i zlecić stosowną weryfikację wysokości odszkodowania (vide - wyrok SN z 25.04.2002r., I CKN 1466/99). Tylko wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, które znacznie przekraczają koszty obowiązujące na danym rynku lokalnym lub koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu nie są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia

odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (vide - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017r., III CZP 20/17, OSNC 2018 nr 6, poz. 56).

W ocenie Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy za celowy i uzasadniony należy uznać okres wynajmu pojazdu w wymiarze 19 dni , co wynika z podzielonej przez Sąd i nie kwestionowanej przez strony opinii uzupełniającej biegłego z dnia 25.03.2023 r.

Odnośnie zastosowanej przez powoda stawki najmu pojazdu zastępczego w kwocie 147,60 zł brutto (120 zł netto) za dobę należy uznać ją za uzasadnioną w okolicznościach niniejszej sprawy. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż w sposób prawidłowy powiadomił poszkodowanego o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego w tym o akceptowanych przez pozwanego stawkach dobowych wynajmu. Wprawdzie w aktach szkody znajduje się wydruk pisma z informacją dotyczącą wynajmu pojazdu zastępczego z dnia 28.05.2018 r. (k. 69 akta szkody – płyta CD – k. 57) jednak pozwany nie wykazał, iż pismo to zostało doręczone poszkodowanemu, a powód tę okoliczność zakwestionował. W konsekwencji poszkodowanemu nie można było postawić zarzutu nielojalnego postępowania czy świadomego zwiększenia wysokości szkody , nie można bowiem zarzucić poszkodowanemu , iż nie skorzystał z najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego skoro pozwany nie wykazał , iż taką ofertę poszkodowanemu przedstawił jak też poinformował go o zasadach najmu pojazdu zastępczego i akceptowanych przez niego stawkach. Zastosowana przez powoda stawka dzienna najmu pojazdu zastępczego mieści się w zakresie stawek stosowanych za najem pojazdów tej klasy na rynku, nie odbiega też w rażący sposób od średniej stawki najmu pojazdów zastępczych stosowanych na rynku lokalnym.

Dodatkowo wskazać należy , iż z pisma z dnia 28 maja 2018 r. (k. 69) , jakie pozwany miał (jak twierdzi) przekazać poszkodowanemu wynika, iż zasadność roszczenia o zwrot kosztów pojazdu zastępczego jest uznawana pod warunkiem istnienia odpowiedzialności (...) S.A. za szkodę , natomiast pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę dopiero w dniu 3 września 2018 r. , już po zakończeniu najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego od powoda.

W tych okolicznościach Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione w całości – co do żądania zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres od dnia 25 maja do dnia 13 czerwca 2018 r. i zasądził na jego rzecz kwotę 1 894,40 zł – powodowi przysługiwał zwrot za najem pojazdu zastępczego poszkodowanemu za okres od dnia 25 maja do 13 czerwca 2018 r. (19 dni) przy stawce dobowej 147,60 zł , co daje 2 804,40 zł , którą to kwotę należało pomniejszyć o wypłaconą przez pozwanego kwotę 910 zł tytułem uznanych przez pozwanego kosztów wynajmu pojazdu zastępczego .

O odsetkach Sąd orzekł uznając za zasadne żądanie pozwu co do zasądzenia odsetek od dnia 26 lipca 2018 r. Żądanie to znajduje oparcie w art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c. i art. 817 § 1 kc , mając na uwadze , iż w dniu 18 czerwca 2018 r. powód zgłosił szkodę pozwanemu w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi pozwanego, przy czym na koszty należne powodowi składały się opłata od pozwu w kwocie 200 zł , koszty zastępstwa prawnego ustalone zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych na kwotę 900 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł , uiszczona przez powoda zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego wykorzystana do kwoty 452,30. Stosownie do treści art. 98 § 1¹ kpc od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty.

Na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd orzekł o zwrocie powodowi i pozwanemu niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwotach po 47,70 zł.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;

2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego ,

3. Za 14 dni lub z apelacją.

K., 22.11.2023 r.